

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 104/2022
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 23. května 2022

ŽADATEL:

Vážený,

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 17. 05. 2022, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě sp. zn. 48 C 347/2021.

příloha: 1x

S pozdravem

Mgr. Roman Kot'átko v. r.
předseda soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní Mgr. Ing. Ivanou Šmakalovou ve věci

žalobkyně: Cool Credit, s.r.o., IČO 02112621
sídlem Václavské náměstí 841/3, 110 00 Praha 1 - Nové Město
zastoupená advokátkou JUDr. Sylvii Milerovou, Ph. D.
sídlem Vápencová 253/6, 147 00 Praha 4

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]

o zaplacení 27 204 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 14 500 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 14 500 Kč od 21. 5. 2020 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se zamítá co do částky 4 563 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně z částky 4 563 Kč od 21. 5. 2020 do zaplacení, nákladů spojených s uplatněním pohledávky 2 500 Kč a co do smluvní pokuty 5 641 Kč.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 167,71 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

Žalobkyně se původně v elektronickém rozkazním řízení, které bylo zahájeno dne 15. 6. 2021, domáhala po žalovaném zaplacení částky ve výši 27 204 Kč spolu s příslušenstvím. Žalobkyně tvrdila uzavření smlouvy o zápůjčce dne 20. 4. 2020 s žalovaným, na jejímž základě žalobkyně měla poskytnout žalovanému peněžní prostředky ve výši 14 500 Kč na účet č. [bankovní účet].

Žalovaný se měl vedle vrácení zapůjčených peněžních prostředků zavázat vrátit poplatek ve výši 4 563 Kč do 20. 5. 2020. Žalovaný však ničeho nezaplátil. Žalobkyně uvádí uzavření smlouvy prostřednictvím webové stránky www.coolcredit.cz, na které si žalovaný měl nejprve přečíst nabídku na uzavření smlouvy, nastavit si dostupné parametry, vyplnit žádost o poskytnutí zápůjčky. Žalovaný měl zaškrtnout řádek s textem: „Potvrzuji, že jsem se seznámil se zněním smlouvy o zápůjčce, zněním Všeobecných obchodních podmínek“. Smlouva měla být podepsána elektronicky za užití PIN, který má žalobkyně zasílat na uvedené telefonní místo, jedná se o prostý elektronický podpis, smlouva je proto uzavřena v písemné podobě. Žalobkyně se po žalovaném domáhá také smluvní pokuty ve výši 5 641 Kč. Žalovaný se k podané žalobě nevyjádřil.

Ve věci bylo nařízeno jednání dne 20. 10. 2021. Žalovanému bylo předvolání k jednání doručeno dne 1. 10. 2021, stejného dne byla žalovanému doručena i žaloba. Žalobkyně se omluvila, žalovaný se jednání nezúčastnil, ani se řádně a včas neomluvil, ani z důležitého důvodu nepožádal o odročení jednání. U obou účastníků byla zachována desetidenní lhůta pro přípravu na jednání. Soud proto ve věci postupoval podle § 101 odst. 3 o. s. ř. a věc projednal v nepřítomnosti účastníků. Vyšel přitom z obsahu spisu a provedených důkazů.

Soud na základě provedeného dokazování (smlouva o zápůjčce, OP, výpis z účtu žalobkyně, upomínky, předžalobní výzva spolu s podacím archem) dospěl k závěru, že v řízení bylo žalobkyní pouze prokázáno, že na účet žalovaného zaslala částku 12 500 Kč dne 20. 4. 2020 a částku 2 000 Kč dne 5. 4. 2020. Soud nezjistil, že by mezi účastníky řízení došlo k uzavření tvrzené smlouvy o zápůjčce podle § 2390 zákona č. 89/20012 Sb., občanského zákoníku (dále jen “o. z.”), tj. že se žalobkyně jako zapůjčitel zavázala přenechat žalovanému jako vydlužiteli zastupitelnou věc – peněžní prostředky, a že se žalovaný zavázal vrátit žalobkyni věc stejného druhu (tj. 14 500 Kč) společně s dalšími ujednanými poplatky či při splnění dohodnutých podmínek příp. i sankční poplatky či smluvní pokutu. Předložený text smlouvy o zápůjčce, resp. předložené podmínky, sice obsahují způsob vzniku tvrzeného závazkového vztahu, nicméně zvolený elektronický způsob uzavření nijak negarantuje ani neosvědčuje identitu osoby na straně žalovaného v průběhu uzavírání smluvního vztahu. Identitu osoby uzavírající tvrzenou smlouvu nelze mít za prokazanou předložením osobních údajů zákazníka a doložení zaslání peněžních prostředků na účet uvedený v textu smlouvy, byť se jedná o podstatnou náležitost v případě zápůjčky. Není totiž zřejmé, jaké konkrétní smluvní podmínky byly s žalovaným skutečně ujednány, zvolený způsob elektronické komunikace neautentizuje a neidentifikuje osobu důvěryhodným způsobem. I pokud by takovou osobou byl reálně žalovaný, není prokázáno, k jakému konkrétnímu znění smlouvy o úvěru, tj. k jakým konkrétním smluvním ujednáním, se vztahují poskytnuté peněžní prostředky, tj. jaké konkrétní podmínky byly předloženy žalovanému, s čím žalovaný vyjádřil souhlas a zda se jedná o totožná smluvní ujednání, které jsou předloženy soudu jako důkaz prokazující tvrzení žalobkyně o právním důvodu vztahu. Chybí zde garance nezměnitelnosti elektronicky uzavřené smlouvy o zápůjčce k určitému časovému okamžiku (okamžik předložení textu/návrhu žalovanému elektronickým způsobem), který by dostatečně zaručil, že od takového časového okamžiku již nedošlo ke změně návrhu smlouvy. Předložený text smlouvy však žádnou takovou garanci neposkytuje, jedná se o dokument, který lze velice snadno vytvořit v textovém editoru, včetně odpovídající podpisové doložky žalovaného v podobě PIN kódu, který však dle názoru soudu nemůže představovat (prostý) elektronický podpis stvrzující uzavření smlouvy u smlouvy, která podléhá úpravě podle zákona o spotřebitelském úvěru. Aby mohla být smlouva o zápůjčce s ohledem na požadavek písemné formy odpovídajícím způsobem podepsána (vlastnoručním podpisem), muselo by se nezbytně jednat o kvalifikovaný elektronický podpis, nikoliv prostý elektronický podpis. Nárok žalobkyně však bylo možné posoudit jako částečně důvodný nárok na vydání bezdůvodného obohacení (§ 2991 o. z.) v rozsahu zaslání částky 14 500 Kč. Soud proto s ohledem na výše uvedené žalobě vyhověl pouze částečně v částce 14 500 Kč včetně úroku z prodlení, žalovaný je totiž v prodlení

s vydáním bezdůvodného obohacení (§ 2291, § 1970 o.z.). Ve zbývající části soud žalobu zamítl jako nedůvodnou, neboť v řízení nebylo prokázáno ujednání o uhrazení poplatku za poskytnutí úvěru a stejně tak stran nákladů spojených s uplatněním pohledávky a smluvní pokuty (a to ani v ústní formě).

Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že v případě tvrzené smlouvy o zápůjčce se podle označení žalovaného v návrhu (i tedy z označení smlouvy jako takové) jednalo o žalovaného v postavení spotřebitele. V takovém případě zákon o spotřebitelském úvěru vyžaduje písemnou formu smlouvy, pokud se nejedná o výjimku stanovenou v § 5 odst. 3 zákona o spotřebitelském úvěru. Ve smyslu § 561 odst. 1 o. z. se k platnosti takového písemného právního jednání vyžaduje podpis jednatelů, tedy žalovaného (a stejně tak i žalobkyně). Z provedeného dokazování vyplynulo, že znění smlouvy o zápůjčce měl žalovaný stvrdit zasláním PIN kódem (text smlouvy i VOP). Jedná se o jednání učiněné elektronicky, u kterého podle § 561 odst. 1 poslední věta o. z. platí, že jiný právní předpis stanoví, jak lze při právním jednání učiněném elektronickými prostředky písemnost elektronicky podepsat. V případě PIN kódu se může nepochybně jednat o „prostý“ elektronický podpis. Soud však dospěl k závěru, že tímto „prostým“ elektronickým podpisem nedošlo k platnému uzavření smlouvy o zápůjčce, neboť dokument nebyl elektronicky podepsán podle „jiného předpisu“. Jiným předpisem se myslí zákon č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce a nepochybně i přímo použitelné nařízení eIDAS. Uvedené předpisy sice umožňují užít k podpisu právního jednání tzv. prostý elektronický podpis (který však současně nijak nedefinují), tedy podpis za užití PIN kódu, soud však dospěl k závěru, že takový prostý elektronický podpis nemůže vyvolat žádané právní účinky, tj. platné uzavření smlouvy o zápůjčce. Tzv. prostému elektronickému podpisu totiž nelze přiznat účinky rovnocenné vlastnoručnímu podpisu u doposud „standardní“ listinné písemné formy právního jednání. Samotné přímo použitelné nařízení eIDAS totiž ve svém čl. 25 odst. 2 právní účinky rovnocenné s vlastnoručním podpisem spojuje pouze s kvalifikovaným elektronickým podpisem, kterým logicky tzv. prostý elektronický podpis není. Pokud by tzv. prostý elektronický podpis měl mít stejné účinky jako podpis vlastnoruční, nepochybně by součástí nařízení nebyl právě čl. 25 odst. 2 nařízení eIDAS, který dané účinky spojuje teprve s vyšší úrovní elektronického podpisu. Na tom nic nemění ani čl. 25 odst. 1 nařízení eIDAS.

Předložená smlouva o zápůjčce nebyla podepsána kvalifikovaným elektronickým podpisem, nelze přiznat účinky podpisu podle § 561 odst. 1 o. z. tzv. prostému elektronickému podpisu, protože se nejedná o elektronický podpis, se kterým by byly spojeny účinky vlastnoručního podpisu v písemné formě. Protože se zároveň jedná o podmínku, se kterou je spojena platnost právního jednání (§ 561 odst. 1 o. z.), smlouva o zápůjčce je proto neplatná (§ 588 o. z.) Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 167,71 Kč, přičemž tato částka představuje 6,6 % z jejich celkové výše (rozdíl úspěchu v řízení v rozsahu 53,3 % a úspěchu žalovaného v rozsahu 46,7 %). Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 1 089 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 14b vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 27 204 Kč sestávající z částky 300 Kč za každý ze tří úkonů právní služby realizovaných před podáním návrhu ve věci včetně tří paušálních náhrad výdajů po 100 Kč dle § 14b odst. 5 písm. a) a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 1 200 Kč ve výši 252 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Česká Lípa 20. října 2021

Mgr. Ing. Ivana Šmakalová
samosoudkyně